dens virū suū esse dixit ad illū. Nunq̄ amplius tecū mācbo: qꝛ filius iohis militis iacuit mecū. ⁊ volo agē pniām ꝺ eo qꝺ ī te peccaui. Et cū orasset stati euanuit ⁊ demonē eē cognouit. ¶ Altera itez vice dyabolus volēs eā terrere. in solitudinē ferarꝫ t̃ribiliū demōes ad eā venert̃ ⁊ vir qdā instigās eas dicebat. Comedite meretricē hāc. illa āt orauit ⁊ euanuerūt. ¶ Altēa vice multitudo militū veniebat ad eā quā pn̄ceps p̄cedebat. ⁊ eū ceteri adorauerūt. Dixerūtqꝫ milites theodore. Surge et adora pn̄cipē nr̄m. Que rn̄dit. dn̄m deū adoro. Qꝺ cū principi nūciatū fuissꝫ. iussit eā adduci ⁊ tot tormētis affici. vt mortua putaret: ⁊ postmoꝺ ōis turba euanuit. ¶ Alia itez vice vidit ibidē aurꝫ multū. q̄ signās se illud refugit ⁊ deo se recōmēdauit. ¶ Altēa iterū vice vidit quēdā canistꝫ plenū oī genere ciborꝫ ferentē ⁊ dicentē sibi. Dic pn̄ceps q̄ te cecidit tolle comede: qꝛ nesciēs fecit hoc. Illa āt se signauit ⁊ ꝓtin⁹ euanuit. ¶ Cōpletis aūt septē annis abbas patiētiā eius ꝯsiderās. eā recōciliauit: et cū puero suo in monasteriū introduxit. Ubi cū duos postmodū ānos laudabilit̃ pegisset. puerꝫ accepit. ⁊ secū illū ī cella sua clausit. Qꝺ cū abbati reuelatū fuisset. misit quosdā mōachos: q̄ diligēti⁹ auscultarēt qdnā cū eo loq̄ret̃. Illa aūt puerꝫ amplexās ⁊ deosculans dixit. Fili mi dulcissime tp̄s vite mee veīt. Relinq̄ te deo: ip̄m patrē ⁊ adiutorē habeas: fili dulcissime ieiunijs ⁊ orōnibus insistas: ⁊ fr̄ibus tuis deuote s̃uias: hec dicēs spiritū tradidit. ⁊ ī dn̄o felicit̃ obdormiuit circa annū dn̄i. cccclxx. Qꝺ puer cernens plurimū flere cepit. ¶ In ip̄a aūt nocte visio abbati mōasterij mōstrata ē ī hūc modū. Nuptie marie p̄abant̃. ⁊ veniebāt ordīes angelorꝫ ⁊ ꝓphārꝫ ⁊ martirꝫ. et oīm sctōrꝫ ⁊ ecce ī medio eorꝫ mulier sola glā īeffabili circūdata. Et venit vsqꝫ ad nuptias ⁊ sedit sup̱ lectū ⁊ oīs astantes adorabāt eā. Et ecce vox: di. Hic est abbas theodorus q̄ falso ꝺ puero accusat⁹ est. Septē tp̄a sup̱ ea mutata sūt. castigata ē eni qꝛ cubile viri sui coinq̄nauit. Excitatus āt abbas ꝯcitus cū fr̄ibus ad cellā eius iuit: ⁊ eā iā defūctā inuenit. Et intrātes ⁊ discooꝑientes. ipsā eē feminā inuenerūt. misitqꝫ abbas ꝓ p̄re puelle q̄ eā īfamauerat ⁊ dixit illi. Uir filie tue mortuus ē. ⁊ auferēs vestimētū mulierē esse cognouit. Factus est igit̃ timor magnus super omnes qui audierūt. Angelus autem domini abbati locutus est. Surge velociter equum ascende ⁊ vade in ciuitatem. ⁊ si quis obuiauerit assume ⁊ tecum adduc: qui dum pergeret quidam vir currens sibi obuiauit. Quem cuꝫ abbas interrogaret quo pergeret: ille ait. Mulier mea mortua est et vado videre eam. Et assumpsit abbas virū theodore in equum. Et venientes plurimum fleuerunt; ⁊ ipsam cum multis laudibus sepelierunt. Uir autem eius cellam vxoris sue theodore accepit ⁊ ibidem permanens. tandem in domino obdormiuit. Puer autem theodore nutricem sequēs omni morum honestate pollebat: ita q̄ mortuo abbate monasterij ī abbatē ipse vnanimiter est electus.

Margaretha diciţur a quadā p̄ciosa gēma q̄ margarita vocat̃. Que gēma ē cādida parua ⁊ virtuosa. Sic beata margaretha fuit candida ꝑ virginitatē. parua ꝑ humilitatē. v̄tuosa ꝑ miraculorꝫ operationē. Uirtus aūt huius lapidis di. esse ꝯ̄ sanguinis effusionē. ꝯ̄ cordis passionē et ad spiritus confortationē. Sic beata margaretha habuit virtutē cōtra effusiōem sui sanguinis per constantiā. quia in suo martirio ꝯstantissima extitit. Cōtra cordis passionē. i. demonis temptationē. ꝑ victoriam: quia ip̄a dyabolum sup̱auit. Ac sp̄ūs confortationē per doctrinā. q̄a per suam doctrinā multorꝫ animos confortauit. ⁊ ad fidem christi cōuertit. Cuius legendam theorbimus vir eruditus scripsit.

Margarita [illegible] vera [illegible]
Margarita dedi [illegible]
[illegible] 13

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-286/0234
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG